

ת"פ (נצרת) 30287-09-21 - מדינת ישראל נ' אחמד מריסאת

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

ת"פ 30287-09-21 מדינת ישראל נ' מריסאת ואח'
תיק חיצוני: תיק חקר 152100016

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפילברג כהן

מאשימה
נגד מדינת ישראל

נאשמים
1. אחמד מריסאת
2. מריסאת סאלח ואחיו בע"מ

החלטה בבקשה לפסילת שופט

בפני בקשת הנאשמים כי אפסול עצמי מהמשך הטיפול בתיק זה.

1. לטענת הנאשמים, קיים חשש ממשי למשוא פנים בנוגע לסוגיה שבמחלוקת אשר בין הצדדים. מחלוקת זו הנה שאלת סכום המע"מ אשר נובע מהדוחו"ת התקופתיים אשר הנאשמים כבר הודו לא הגישו אותם כדין.

2. על פי הבקשה, החשש למשוא פנים נובע מהחלטה שניתנה על ידי ביום 17/9/24, שם נאמר כי כתב האישום מייחס לנאשמים אי דיווח על עסקאות ששווי המע"מ בגין לא פוחת מ876,265 ₪. נטען כי מדובר בקביעה שגויה, אשר ככל הנראה מושפעת מטיעונים שגויים של המאשימה, ואשר מהווה "**הרבה מעבר להבעת דעה בעניין שעתידי להתברר במסגרת ישיבת ההוכחות שעתידי להיקבע**". נטען כי בקביעות ביהמ"ש יש לרוקן מתוכן את ישיבת ההוכחות.

3. לאחר ששקלתי את נימוקי הבקשה, את תשובת המאשימה ואת הנסיבות, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

שאלת סכום המע"מ אשר נובע מהדוחות אשר לא הוגשו תתברר בהליך הוכחות שיתקיים בפני, ותוכרע ללא כל משוא פנים או דעה מוקדמת על פי ראיות וטיעונים שיובאו בפני.

עמוד 1

4. ההחלטה מיום 17/9/24 ניתנה בבקשת הנאשם מס' 1 לבטל צו עיכוב יציאה מהארץ אשר הוצא נגדו במהלך ניהול הליך זה, והדברים, אשר אליהם מכוונת הבקשה, הובאו כרקע להחלטה ולכך בלבד, ואין בהם כדי להביע דעה במחלוקת שבין הצדדים.

אבהיר להלן את נימוקי החלטתי ואפרט את הנסיבות הרלוונטיות לעניין ואת הרקע לנסיבות אלה:

5. נגד הנאשמים, חברה פרטית (הנאשמת 2) ומנהלה הפעיל (הנאשם 1) הוגש ביום 19/9/21 כתב אישום המייחס לנאשמים 27 עבירות של אי הגשת דו"ח - עבירות על סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו - 1975.

על פי כתב האישום, הנאשמים לא הגישו ולא שילמו במודע 27 דוחות תקופתיים בשנים 2017-2020.

בטבלה המופיעה בכתב האישום מצויינים פרטים לגבי הדוחות אשר לא הוגשו כדין. לגבי כל אחד מ-27 הדוחות נרשם כי **המע"מ הנובע מהדו"ח התקופתי אינו יודע**.

אחרי הטבלה, צויין בכתב האישום כדלקמן: **"עפ"י המידע שבידי המאשימה, הנאשם לא דיווח בתקופה הרלוונטית על עסקאות שסך המע"מ בגינם לא יפחת מ- 876,265 ₪"**.

6. ביום 23/3/23 **הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום**. מטעם הנאשמים התבקשה דחייה לשם מיצוי הליכים אזרחיים מול מע"מ, והטיעונים לעונש נקבעו ליום 11/7/23.

7. ישיבת הטיעונים לעונש התקיימה בסופו של דבר רק ביום 1/2/24, עקב אי התייצבות של הנאשם למספר ישיבות, בהן הודיעו באי כוחו כי הוא מצוי בחו"ל ואינו מקיים עמם קשר. לאחר שהדיונים נדחו שוב ושוב, התקיימה הישיבה ביום 1/2/24 בנוכחות הנאשם. המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב, ובהמשך, כשטען ב"כ הנאשמים לעונש, נטען כי הסכום שהוזכר בכתב האישום (מעל 876,000 ₪), לא הוכח, וכי הנאשם לא הודה ברכיב זה של כתב האישום. נטען כי החוב שהנאשמים חבים למע"מ קטן מזה שנרשם בכתב האישום (מגיע לכ 600,000 ₪ בלבד).

בקליפת אגוז, נטען כי הסכום שצויין בכתב האישום היה שגוי, וכי חושב ללא הכרה בתשומות.

8. ב"כ המאשימה התנגדה להשמעת טיעון עובדתי הנוגד את עובדות כתב האישום שבו הנאשם הודה והורשע, ואף הבהירה כי אין בסמכותה להכיר בתשומות במסגרת ההליך הפלילי.

9. הטיעונים לעונש מטעם הנאשמים הושמעו באריכות על פני שתי ישיבות. טיעוני הנאשמים התמקדו

במחלוקת לגבי סכום המע"מ שנגרע מקופת המדינה עקב אי הגשתם של אותם 27 דוחות. המאשימה עמדה על טענתה שבכתב האישום, ואילו הנאשמים ביקשו מביהמ"ש לקבוע עובדתית כי הסכום שלא שולם הוא נמוך מזה שצוין בכתב האישום.

10. בהחלטתי מיום 21/3/24 נקבע כי הכרעת הדין מבוטלת, וכי יתקיים הליך הוכחות שיתמקד בשאלת סכום המע"מ שלא שולם בגין ביצוע העבירות.

11. ישיבת ההוכחות, שנקבעה אז ליום 30/5/24, לא התקיימה עד היום בשל דחיות של דיונים - פעם לבקשת ב"כ הנאשמים (החלטה מיום 27/5/24) ופעם מאילוצי ביהמ"ש (החלטה מיום 15/7/24). בשלב זה קבועה ישיבת תזכורת בנוכחות הצדדים ליום 19/11/24.

12. במקביל לדיונים בתיק הפלילי, התקיימו בתיק זה גם דיונים לא מעטים בשאלת תוקף צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא לנאשם מס' 1. צו עיכוב היציאה מהארץ ניתן בישיבה מיום 16/1/24 בהחלטה מנומקת, שעיקרה בצורך להבטיח מניעת הימלטות מדין, ובהמשך לאי התייצבות של הנאשם 1 לישיבות, ניתוק קשר עם באי כוחו, ושהותו בחו"ל.

13. הנאשם פנה מס' פעמים לבית המשפט בבקשות לסייג את צו עיכוב היציאה מהארץ, ונערכו מספר דיונים בבקשותיו אלה, אף ניתנו החלטות שונות. החלטתי נשוא בקשה זו לפסילת שופט ניתנה כאמור ביום 17/9/24, ובהחלטה זו דחיתי בקשה נוספת מטעם הנאשם מס' 1 שביקש לצאת מהארץ למשך כחודשיים. באותה החלטה הובא הרקע לבקשה, ופורטו עובדות לגבי הימשכות הליך פלילי זה מחודש ספטמבר 2021, ובמשך כשלוש שנים.

14. על פי הבקשה לפסילת שופט, ההחלטה כוללת אמירות לא נכונות, אשר מלמדות, לשיטת הנאשמים, כי חרצתי דעתי לגבי המחלוקת שעתידיה עדיין להתברר בישיבת ההוכחות שתיקבע, וכי לפיכך מתקיים חשש למשוא פנים, המחייב כי אפסול עצמי מהמשך הטיפול בתיק זה.

15. על פי תגובת המאשימה, המתנגדת לבקשה לפסילת שופט, מדובר לכל היותר בשגיאה בהחלטה, שאותה ניתן לתקן טכנית בבקשה לתיקון פרוטוקול, וכי אין בדברים כלל משום הבעת עמדה בסוגייה שלשם בירורה העובדתי קבע ביהמ"ש כי יתקיים הליך הוכחות.

16. כפי שציינתי - לא מתקיימות בענייננו נסיבות המצדיקות פסילת שופט.

סעיף 77 א (א) לחוק בתי המשפט קובע כדלקמן:

"שופט לא ישב בדין אם מצא, מיזמתו או לבקשת בעל דין, כי קיימות נסיבות שיש

בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט.

נסיבות אלה לא מתקיימות כאן על פי כל המפורט לעיל. כאמור, הנאשם הודה והורשע על סמך הודאתו בכך שלא הגיש 27 דוחות כדין. הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו זו.

המאשימה ציינה בכתב האישום כי סכום המע"מ בגין כל דו"ח מתוך 27 הדוחות אינו ידוע, ואולם ציינה בכתב האישום גם כי "עפ"י המידע שבידי המאשימה, הנאשם לא דיווח בתקופה הרלוונטית על עסקאות שסך המע"מ בגינם לא יפחת מ- 876,265 ₪".

על סמך דברים אלה ציינתי בהחלטתי מיום 17/9/24 כי "כתב האישום בתיק זה הוגש לפני שלוש שנים, בספטמבר 2021 ועניינו עבירות מס אשר הנאשם ביצע באמצעות חברה פרטית אשר הוא היה מנהלה הפעיל. העבירות בוצעו בשנים 2017 עד 2021 ועניין אי-דיווח על עסקאות ששווי המע"מ בגינן לא פוחת מ- 876,265 ₪".

מנוסח הדברים ברור, ואני שבה כעת ומבהירה זאת שוב מעבר לנדרש, כי זהו סיכום של המיוחס לנאשמים בכתב האישום. צוין בהחלטתי כי עניינו של כתב האישום הוא אי דיווח על עסקאות וכו' בסכום האמור, ואין באמור כל אמירה דעה או קביעה לגבי סכום החבות במע"מ בפועל עקב אי הגשתם של 27 הדוחות.

17. מובהר עוד, כי חובת ההוכחה לגבי סכום המע"מ מוטל על כתפי המאשימה, וכי לשם הוכחת הטענה כי סכום המע"מ הוא כמצוין בכתב האישום ולא פחות, בוטלה הכרעת הדין והתיק הוחזר לשלב ההוכחות אשר טרם החל.

18. הנאשמים טוענים עוד כי גם בהמשך החלטתי מיום 18/9/24 נאמרו דברים המלמדים על דעה או קביעה הנגועה במשוא פנים. הכוונה לאמירתי לפיה: "ביום 1.2.24 הושמעו טיעונים לעונש ואולם ב"כ הנאשם טען טענות עובדתיות הנוגדות את כתב האישום, בנוגע לערך השמטת המע"מ, ולאור טיעונים אלה בוטלה הכרעת הדין ביום 21.3.24 והתיק חזר לשלב ההוכחות בשאלת סכום המע"מ שלא שולם." גם בדברים אלה, שהובאו באותה החלטה כדי לפרט את הנסיבות להימשכות ההליך, אין משום אי דיוק אשר מלמד על נקיטת דעה של ביהמ"ש - וזאת על פי כל מה שפורט לעיל.

19. משמצאתי כי סכום המע"מ מצוי במחלוקת, וכי מחלוקת זו אינה ניתנת להכרעה בשלב של טיעונים לעונש, כפי שהסנגור ביקש שיעשה בטיעוניו, ובניגוד לעמדת המאשימה, ראיתי לחזור לשלב ההוכחות, לשם הוכחת סכום המע"מ. למעשה, קיבלתי את טענת ההגנה על כך שהנאשם הודה באי הגשת הדוחות, אך לא הודה בסכום שבכתב האישום. קבעתי כי הסכום טעון הוכחה על ידי המאשימה. אשמע בפני את טיעוני הצדדים ללא כל דעה מוקדמת וללא משוא פנים, אבחן את הראיות, ואתייחס לטיעונים המשפטיים והחישוביים, והרי לשם כך, ולא לכל מטרה אחרת ניתנה

ההחלטה לבטל את הכרעת הדין. הדברים מההחלטה מיום 18/9/24, בה דחיתי את בקשת הנאשם לבטל לחודשיים את צו עיכוב יציאתו מהארץ, לא מהווים כל סממן למשוא פנים כנטען.

סוף דבר - הבקשה לפסילת שופט נדחית.

המזכירות תעביר ההחלטה לעיון הצדדים.

ההחלטה ניתנת לאתר צאת השבת.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תשפ"ה, 26 אוקטובר 2024,
בהעדר הצדדים.